

**„Inocenții” de Ioana Pârvulescu**

Un scenariu de,

Julia Wells

1 INT. CASA ANEI. NOAPTE

1

Un șir de scări înguste care duc la etaj. ANA (6 ani) o fetiță cu părul castaniu, cu ochii verzi, cu un chip visător și cu un zâmbet mare și entuziasmat pe față, coboară rapid pe scări cu o jumătate de lămâie în mână.

Se aude vocea ANEI la 30 de ani.

ANA(V.O.)

Trecutul e scris cu cerneală simpatică.

2 INT. CASA ANEI. NOAPTE

2

O cameră mică, întunecată, cu un aspect vechi, dar îngrijit, cu o măsuță de lemn pe care se află o ceșcuță, o peniță și o coală albă de hârtie. MAMA MARE (70 de ani) stoarce lămâia în ceșcuță, apoi înmoaie penița în lichid, apoi i-o dă ANEI care începe să scrie pe hârtie cu mult entuziasm. Pe hârtie nu se vede nimic.

Se aude vocea ANEI la 30 de ani.

ANA(V.O.)

Ai nevoie de căldură ca să-i vezi literele reconturate.

3 INT. CASA ANEI. NOAPTE

3

O vedem pe MAMA ANEI (30 de ani), trăgând cu repeziciune perdelele de la un geam, apoi de la altul. În jurul ei e lumină difuză.

Se aude vocea ANEI la 30 de ani.

ANA(V.O.)

După ce multă vreme au stat ascunse ca și cum n-ar fi fost.

4 INT. CASA ANEI. NOAPTE

4

Înapoi în cameră mică și întunecată. ANA scutură foaia de hârtie apoi o privește cu uimire, văzând că e încă goală și începe să râdă. MAMA MARE îi zâmbește cu căldură, apoi îi șoptește ceva la

ureche. ANA face ochii mari și începe să sufle cu putere în foaie. Încep să se vadă vag cuvântul „Brașov” pe hârtie.

Se aude vocea ANEI la 30 de ani.

ANA (V.O.)

Trebuie să-i acoperi coala albă și întinsă de o flacără sau să sufli aburi prin gură peste el, pentru ca invizibilul să se transforme în vizibil.

5 EXT. O STRADĂ LĂTURNICĂ. ZI

5

O stradă îngustă, pavată cu pietre, cu case vechi, cu vopseaua de pe pereți decojită. Ne apropiem gradual de ANA care sare coarda.

Se aude vocea ANEI la 30 de ani.

ANA (V.O.)

și, încetul cu încetul, în fraze cu sens.

6 EXT. ÎN FAȚA CASEI ANEI. NOAPTE

6

Vedem spatele lui MICHEL (30 de ani) care stă în fața unei uși de lemn. Dintr-o dată ușa se deschide și iese TATĂL ANEI (35 de ani), bărbat înalt, brunet, îmbrăcat lejer, care, văzându-l pe MICHEL, se uită cu frică în dreapta și în stânga apoi îl trage rapid pe MICHEL în casă. Vedem că MICHEL ține în mână o cutie de bomboane.

Se aude vocea ANEI la 30 de ani.

ANA (V.O.)

Deși, de cele mai multe ori, câteva cuvinte esențiale rămân șterse, albe.

7 INT. CASA ANEI. NOAPTE

7

Sufrageria ANEI. O cameră medie, veche, dar îngrijită, cu un covor persan în mijloc și peste el o masă elegantă pe care erau două platouri, unul cu salată de vinete, iar celălalt cu ouă umplute, încă patru farfurii cu tacâmuri, mai mult sau mai puțin pline, și o cutie de bomboane. La masă stau ANA, MAMA ANEI, TATĂL ANEI și MICHEL, un bărbat elegant, cu un sacou de culoare închisă, cămașă albă și o cravată bordeaux îngustă. MICHEL stă degajat, picior peste picior, povestind, în timp restul personajelor stau tensionați și îl urmăresc cu uimire.

Se aude vocea ANEI la 30 de ani.

ANA (V.O.)

Loc gol, și taină nedezlegată.

8 INT. CASA ANEI. NOAPTE

8

Aceeași sufragerie. ANA, MAMA ANEI și TATĂL ANEI stau unul lângă celălalt, zâmbind, în timp ce MICHEL le face poză cu un aparat care face poze instant. Fotografia iese din aparat și MICHEL o ia în mână și se uită la ea.

Se aude vocea ANEI la 30 de ani.

ANA (V.O.)

Cufundate pentru totdeauna în  
apele nemișcate ale timpului  
în care înotăm.

9 INT. CASA ANEI. NOAPTE

9

Pe tot ecranul se vede fotografia color tocmai făcută.

Se aude vocea ANEI la 30 de ani.

ANA (V.O.)

Ale timpului în care ne  
îneacă.